

Naplno môžeš žiť už dnes

Volám sa Mária a vyrastala som vo veriacej rodine. Boh bol samozrejmom súčasťou môjho života.

Svoje osobné povolanie som riešila veľmi skoro. Už ako 14-ročná som mala predstavu: „Môj budúci manžel musí byť úprimne veriaci kresťan.“ V tom čase to pre mňa znamenalo hlavne to, že musí chodiť pravidelne do kostola a tak som „pozerala“ po chlapcoch v kresťanských spoločenstvách, ktoré som navštevovala.

Ako dospievajúca som mala prvý vzťah. Keď som zistila, že pre chlapca nie je Boh na prvom mieste, vzťah som ukončila. Navyše som začala rozmýšľať aj o zasvätenom živote. Veľa nechýbalo a bola by som vstúpila do rehole. Takto sa to viackrát striedalo: buď krátke priateľstvo, alebo uvažovanie nad zasväteným životom. Medzitým prišli aj krízy v oblasti viery.

Po ukončení vysokej školy, bolo pre mňa občas vnútorne ťažké žiť v slobodnom stave. Stále som sa však, s krátkymi prestávkami, modlila za svojho budúceho manžela a zároveň hľadala, kde je moje miesto. Veľmi neskoro som s pevnosťou v srdci rozoznala, že moje povolanie je manželstvo. Roky išli, postupne som sa osamostatňovala. Prežívala som pokoj, radosť, ale i sklamanie zo vzťahu, ktorý nikam nesmeroval. Mala som prácu, v ktorej som ako pedagóg mohla slúžiť druhým, no v hĺbke srdca som niekedy prežívala samotu a občas aj veľkú bolesť spojenú s vnútorným trápením. V tomto období mi okrem Boha pomáhali aj úprimné priateľky, ktoré mi boli veľkou oporou.

Po rokoch čakania som v srdci veľmi jasne vnímala Boží hlas. Vedela som, že sa mám prihlásiť na doktorandské štúdium. Veľmi som sa tomu bránila, lebo sa mi už nechcelo chodiť do školy. V deň prijímačiek, keď som bola na univerzite asi len päť minút, prišiel ku mne muž, ktorý sa mi prihovril po poľsky. Zistila som, že žije v Rakúsku. Veľmi ma zaujala jeho pohotová pomoc, ktorú som práve potrebovala. Priznám sa, že po rôznych skúsenostiach s pasívnymi mužmi mi veľmi zaimponoval svojou akčnosťou.

Krátko na to ma požiadal o hlbšie priateľstvo. Veľmi som zvažovala. Bol kresťan – protestant a ja katolíčka. Nakoniec po modlitbách, rozhovoroch a ujasnení si mnohých vecí som povedala nášmu vzťahu „áno“. Veľa sme komunikovali aj cez Skype. O krátky čas nato sme sa zasnúbili a začali plánovať svadbu. Prišli aj nedorozumenia a pády. Narážali sme na rozdielnosť kultúr. Komplikované boli aj stretnutia. Dokonca sme sa na nejaký čas rozišli.

V tomto veľmi bolestivom čase mi Duch Svätý dal jednu z najväčších milostí: Prežila som hlboko vo svojom srdci, že k naplnenému a šťastnému životu mi stačí Boh. Škoda bolo každej hodiny či dňa, v ktorom som sa trápila kvôli tomu, že nie som vydatá. Vnímala som, ako veľmi som sa nechala vo svojej sebaľútosti klamať diablom.

Po pár mesiacoch a hlavne veľkom množstve modlitieb za Božiu vôľu, sme sa začali znovu priateľiť a plánovať svadbu už v posunutom termíne. Spoločne sme si uvedomili, že nie sme dokonalí, ale s Božou milosťou pracujeme na zdokonaľovaní svojich charakterov. Náš veľký deň sme si užili s rodinou i priateľmi. Bol to zázrak a my sme si toho boli veľmi dobre vedomí - veď sme na seba veľmi dlho čakali.

Pred svadbou sme sa priatelili dva roky. Od svadby už uplynulo dva a pol roka a my sa tešíme, že nám Pán Boh doprial byť spolu, ľúbiť sa a prežívať spoločný život. Deti zatiaľ nemáme, ale vieme, že nám Pán Boh dá aj tento dar v pravom čase.

Tak, ako v každom manželskom vzťahu, aj u nás nie je všetko jednoduché. Každodenná spoločná

modlitba a viera, že Boh je s nami, nám dáva radosť i nádej do budúcnosti. Tešíme sa, že Boh je ten, ktorý nás spája. V našom ekumenickom manželstve máme toľko spoločného, že tému rozdielov riešime len výnimočne. Spoločne navštevujeme katolícke aj protestantské bohoslužby. Obidve sú pre nás veľkým obohatením. Zároveň vidíme ako nám Pán Boh ukazuje rôzne úlohy v týchto spoločenstvách.

Všetkých slobodných mužov a žien, ktorí cítia v srdci túžbu uzavrieť sviatosť manželstva zo srdca povzbudzujem, aby žilo naplno s Bohom, s druhými a sebou samým už dnes a tam, kde sú teraz.

Aj ten, kto nežije v manželstve, môže byť už teraz šťastný. Je to hlboké šťastie, ktoré dáva iba BOH, také, ktoré nezávisí od vonkajších ani vnútorných okolností.

Boh nám ukáže ako máme prežívať naše dni a Duch Svätý nás povedie...

Nech Vás Boh žehná svojou radosťou a pokojom!

Mária, Rakúsko